

[Maisted]

også have en tak til. Det giver ganske vist flere arbejdsløse. Jeg ved ikke, hvad tanken er bag ved en sådan momsforøgelse. Selvfølgelig kunne man tro, at statsministeren tænker, at om man er beskæftiget i den offentlige sektor med erhvervsskadeligt arbejde eller man er arbejdsløs, det kan næsten komme ud på ét.

Vi har fået noget, der hedder et socialindkomstbegreb. Det vil sige, at nu skal vi have en yderligere knopskydning på administrationen, hvor de skal sidde og lave en særlig form for skattekort, der kommer til at gælde for en situation, der var 2 år gammel. Det er jo fuldstændig håbløst.

Alle disse indgreb over for befolkningen kan ikke undgå at give uro på arbejdsmarkedet. Det bliver både på det private og det offentlige arbejdsmarked, og igen og igen vil vi opleve, at sygeplejersker, chauffører, postbude og almindelige politifolk vil blive skubbet foran alle høvdingene i den offentlige sektor med krav om mere i løn og kortere arbejdstid. Det er jo den sædvanlige teknik. I den private sektor vil lønningerne stige, så længe virksomhederne ellers ønsker at producere. Slutfacit bliver det totale sammenbrud, ikke fordi forudsætningerne for dansk økonomi har ændret sig til det værre, for de forudsætninger har vi kendt i årevis, men fordi socialdemokratiet har ført en uansvarlig politik, hvor statsministeren har ønsket at føre samfundet ud til venstre for midten.

Det, der næsten er det værste, er, at statsministeren konstant har vildledt befolkningen med udtrykket: socialt afbalancerede løsninger. Hvad er social balance, når man fører en politik, der ødelægger landets erhvervsliv og brandskatter befolkningen, så alle er utilfredse og ikke vil yde en ekstra indsats, og hvor tilfredsheden kun findes hos dem, der er velplacerede i det veludviklede pampersystem? Hvor ligger det socialt afbalancerede i at undergrave folkepensionisternes levestandard, for at socialdemokraterne kan opretholde et tilskudssystem til alle mulige og især umulige formål?

Det værste af det hele: om få år har vi en statsminister her på talerstolen, som må fortælle befolkningen, at der skal helt andre fremskridtsvenlige løsninger til for at rette op på samfundet.

Ebba Strange (SF):

Så lykkedes det da igen socialdemokratiet at finde nogle partnere, som ville indgå i de efterhånden halvårligt tilbagevendende forlig til Danmarks redning. Ganske vist er forliget ikke helt færdigt, så vi kender ikke alle detaljerne, og indtil nu har det også knaget lidt, så det vil jo vise sig, om det holder. Men noget af det, der interesserer os, som står udenfor, er i hvert fald, hvor meget dette binder på længere sigt. Jeg vil gerne spørge helt direkte: har socialdemokratiet nu bundet sig til ikke at lave skatte- og boligreformer de næste 1½ år uden om forligspartierne? Der var ellers nogle løfter i den retning i december måned.

Forud for dette forlig er der gået en af de mest intensive indoktrineringskampagner i nyere tid. Indoktrinering af afgrundsfilosofien, startet op af nationalbankdirektøren, fulgt op af både borgerlige og socialdemokratiske økonomer og politikere. Formålet med kampagnen har været at få befolkningen til at sluge historiens værste nedskæringer på de offentlige budgetter, kombineret med en drastisk reallønsforringelse i form af afgiftsforhøjelser og momsforhøjelser, samtidig med at erhvervslivet er blevet smurt og forgyldt.

Det er traditionel borgerlig politik til det kedsommelige. Det er politik helt på linje med den, som den borgerlige regering i Sverige og England kører frem med, men det er uhyggeligt, fordi den her bliver præsenteret som en nødvendighed fra en socialdemokratisk regering. Nødvendigheden bliver begrundet i afgrundsfilosofien.

Derudover bygger den på nogle begrundelser, der er tåbelige både politisk og økonomisk, og som tilslører de virkelige hensigter og de sande resultater. Det, der bliver resultatet af denne plan, og det ved regeringen, er, at arbejdsløsheden vil stige katastrofalt, erhvervslivets profitter vil vokse, og levestandarden vil falde. Naturligvis mest for alle dem, der er eller bliver arbejdsløse, men derudover især for tusindvis af unge børnefamilier i dette land, som vil få et smæk på mindst 2.000-3.000 kr. om året. Disse familier har i forvejen meget svært ved at få budgetterne til at slå til på baggrund af mange års forfejlet boligpolitik, indkomstpolitik, inflation og resultaterne af decemberforliget. Det er omfordelingspolitik til fordel for de besiddende, til ulempe for de besiddelsesløse,